

Elogi de la verticalitat

written by Ferran Planell | 11 de novembre de 2025

Hi ha qui defensa que estirar-se boca amunt és sinònim de descans, d'abandonar-se al món amb confiança. D'altres prefereixen la postura contrària, la del que s'arrela a la terra, com si volgués fondre's amb ella i tornar-hi. Els més laterals opten per la comoditat del terme mitjà, allò de ni massa cel ni massa terra. Després hi ha qui seu, amb el convenciment que per pensar s'ha de fer amb les cames plegades i l'esquena recta, com si l'equilibri moral depengués d'una cadira ben ferma. I, finalment, els més agosarats, aquells que miren el món cap per avall fent el pi, convençuts que la perspectiva ho és tot.

Però, què voleu que us digui... després de donar-hi voltes i voltes (i alguna lumbàlgia), he arribat a la conclusió que l'única postura que permet saludar, caminar, abraçar i sobretot avançar, és estar dempeus. Perquè només així podem mirar als ulls a la vida –i si ens fa caure, tornar-nos a aixecar.

Ara és moment d'alçar-nos altre cop, d'espolsar-nos la pols acumulada i de tornar a caminar cap endavant. Per això, igual que s'està fent a la resta de comarques, el 25 de setembre, es va presentar al Maresme el Moviment "Dempeus per la independència". L'acte es va dur a terme a l'Escola de Teixits de Canet de Mar, de la mà de Josep Punga i Josep Lluís Rodríguez.

Durant el debat, es va constatar que l'octubre de 2017 vam votar i vam guanyar, però que els nostres nostrats polítics, ens van robar l'esperança de ser un país lliure i això no ho podem passar per alt. Que estem obligats a contrarestar, a contraatacar i a fer-ho tantes vegades com sigui possible per fer-ho efectiu. I com molt bé va puntualitzar en Josep Lluís, que assolir la independència és una revolució, és crear un

estat on no hi ha un estat, és trencar amb l'*statu quo* i que es pot fer de forma democràtica i respectant els drets humans.

Feta ja la presentació en l'àmbit comarcal, el moviment ha començat a desenvolupar-se als municipis. Ja s'està posant fil a l'agulla a Canet de Mar, Pineda, Òrrius, Dosrius... i a Argentona, on Julià Carbonell, amb l'agulla ben enfilada, ja s'ha posat a cosir.

Arribats aquí, us proposo un *divertimento*. Deixeu córrer la imaginació... Torneu al primer paràgraf i assigneu una de les postures a cadascun d'aquells partits nostrats als quals ja ens hem referit. Ajaguts de panxa amunt? Dormint boca terrosa? Estirats de costat? Asseguts? Fent el pi?

Prou de gesticulacions. Posem-nos dempeus! Rebel·lem-nos!

Un moment de la presentació del Moviment 'Dempeus per la independència'.